

Lagið var gott á Andreu Nielsen, Hjørleif Kúrberg, Randi Kúrberg og Lailu Friis, tá VÍF hevði vunnið steypakappingina eftir finalusigur á StÍF

Mynd: Álvur Haraldsen

VÍF mundi blakað alt burtur

Hondbóltur: Hóast VÍF-kvinnurnar eitt skifti vóru á odda 19-11, stóð á jøvnum tá tveir minuttir vóru eftir. Men VÍF megnaði at hála sigurin í land

EMIL L. JACOBSEN

Steypafinalan hjá kvinnunum var ein av hesum dystunum, sum hevði alt. Spenningur til tað síðsta, eitt reytt kort, og ein fullsett holl á gosi. Stutt sagt júst soleiðis, sum ein finala skal vera.

Tað munnu hava verið út ímóti 800 fólk í hollini á Hálsi leygardagin, og tað man vera sera langt síðani, at so nógv áskoðarar hava verið til ein kvinnudyst í føroysku hondbóltsspælingini.

Bæði úr Vestmanna og av Skálafjørðinum vóru fólk komin at stuðla sínum liði, og hóast eingin av finalistunum var úr høvudsstaðnum, vóru eisini nógv fólk úr Havnini millum áskoðararnar – m.a. sást tú spælara frá fleiri av hinum liðunum í kappingini.

Hendingin, sum tey flestu tosaðu um aftaná, var reyða kortið, sum málverjin hjá StÍF, Óluva Djurhuus, fekk, tá fyrri hálvleikur var um at vera liðugur. Fram til tá hevði Óluva spælt ein góðan dyst, og fleiri av málunum hjá VÍF var hon sera nær við at bjarga, men mátti síggja bóltin aftanfyrir seg, hóast hon hevði tikið tað

mesta av ferðini av honum.

Men tá hálvur minuttur var eftir, endaði eitt langt útkast frá VÍF-málverjanum hjá Nikolínu Joensen, sum loftaði bóltinum, áðrenn Óluva, sum eisini var á veg út, náddi honum. Royndi StÍF-málverjin misti høvdið í eitt sekund og helt Nikolínu, væl uttanfyri málteigin. Jákup Sverri og Hugo vóru eirindaleysir, og restina av dystinum mátti StÍF spæla við bert einum málverja.

Tað er ov nógv sagt, at hetta reyða kortið – avgerðin hjá dómáranum var røtt – fekk avgerandi týdning fyrir dystin, men tað gav í øllum førum VÍF-kvinnunum eitt sálárligt skump í ryggin og tað óvugta hjá StÍF. Fyrri hálvleikur endaði við, at Jacklin Durhuus fekk eitt mál í gávu, so hon legði VÍF á odda 11-10 í seinasta sekundi av hálvleikinum.

Karin Hansen stóð í málunum hjá StÍF restina av dystinum, og ein hevði varhugan av, at ein hon ikki kom væl í gongd, fór tað at verða tungt hjá strandaliðnum.

VÍF leyp avstað
VÍF fekk eisini nógv ta

betru byrjanina upp á seinna hálvleik. Fyrsta korterið skutu tær átta mál, meðan StÍF bert fekk eitt. Trý tey fyrstu málini hjá VÍF komu av vørginum. StÍF mánvardi loanu Rapa, men tað gav alt ov gott pláss í verjunum, og hóast holið á vørginum bleiv latið aftur, tá Björg Mikkelsen kom inn at verja, bleiv stóðan heili 19-11 til VÍF, og dysturin sá út til at vera avgjörður.

Men tað er hent fyrr, at VÍF-kvinnurnar, sum man vera liðið í Føroyum við lægsta miðalaldrin, hava tveitt eina trygga leiðslu fyrir borti, og hinvegin hevur StÍF spælara, sum kunnu draga liðið uppáftur, tá tað ser svartast út.

Paula B. Jacobsen hevði ikki verið tann stóra hótanin móti VÍF-verjuni í byrjanini, og tá hon hevði roynt seg, hevði liðið veiggið verið í skotunum. Hetta broyttist í seinna hálvleiki, og tá Sóley Mikkelsen so visti seg sum ein ósvikaliga tryggur brotskastskjútti, tók StÍF veruliga dik á seg og á seg, bita fyrir bita, inn á VÍF aftur.

Unga VÍF-liðið fall fullkomiliga í óvit, bæði loana og Jacklin vórðu tiknar úr spælinum, og so liðandi

sum StÍF nærkaðist, fór at standa á gomlum nøglum hjá ungu VÍF-spælarunum. 19-11 bleiv til 19-16, og StÍF-viðhaldsfólkini, sum øll vóru hvítklædd omanfyri beltið, og sum settu sín dām á alla vestaru síðu av hollini, róptu harðari fyrir hvørt málið.

20-16 bleiv til 20-20, og tveir minuttir vóru eftir. Hetta blivu tveir sera spennandi minuttir, og hóast nógv bendi á, at StÍF, sum nú hevði yvirvágin, fór at taka seinasta stíkið inn, var tað VÍF, sum fekk seinasta orðið.

Óg tá dysturin skuldi avgerast, kundi tað ikki vera nokur onnur enn loana Rapa, sum skeyt vinnandi málið. Hon hevði skotið fimm av teimum ellivum málunum, VÍF hevði fingið í fyrri hálvleiki. Tá so VÍF í fyrstu helvt av seinna hálvleiki fór frá 11-10 upp á 19-11, skeyt hon einki av teimum málunum, men tá liðið kom í kreppu, skorði hon fyrst til 20-16 og so aftur tað seinasta og avgerandi málið í dystinum.

Stór frøi á vestmenningum eftir ein dyst við bæði látrun og gráti, har StÍF enn einaferð kom á gáttina, men ikki inn um dyrnar. StÍF hevur verið í fleiri finalum og hevur eisini altíð verið væl við í landskappingini, men sum oftast hava tær verið júst ov stuttar, eins og tær vóru leygardagin.

Finalistar uttan tradíonir

Tað kann tosaðst nógv aftur og fram um tradíonir og hví tað heldur ikki hesaferð eydnaðist StÍF at vinna, tá tað ráddi mest um at gera tað. VÍF hevur heldur ongari tradíonir í kvinnuhondbóltinum, og í so máta áttu tær at verið verri fyrir enn StÍF, sum hevur nógv fleiri royndir, og sum framvegis hevur fleiri av spælarunum, sum tvey ár fyrst í 90-unum blivu føroyameistarar við Skála, við á liðnum.

At annar málverjin hjá StÍF fekk reyða kortið, tá dysturin var hálvrunnin, hevði sjálvandi týðning, men tað var ikki tað, sum var avgerandi – tað prógvaði StÍF eisini, tá tær komu frá 11-19 upp á 20-20.

Týðningurin, loana Rapa hevur fyrri liðið hjá VÍF, var eisini sera týðiligur, og hóast StÍF hevur spælara, sum veruliga kunnu taka tungtøk, tá á stendur, so var tað kanska júst ein spælari sum loana, ið eysturoyarliðið hevði brúk fyrir sunnudagin.

Innsatsurin hjá Sóley Mikkelsen er altíð stórur, og hon telist millum teir allarbestu hondbóltsspælaraarnar í Føroyum, men av teimum tiggju málunum hjá henni í finaluni kom bert eitt úr opnum spæli. Um tey niggju brotskastini verða tikin burtur (íkkí tí, tað krevur sjálvandi eisini sítt at skora upp á niggju brots-

køst upp í slag, og tey flestu av teimum eru eisini komin burtur úr opnum málspælingum), skeyt eingin spælari hjá StÍF meir enn trý mál, meðan loana í hinum endanum skeyt átta mál – og einki av teimum upp á brotskast.

Einki skal kortini takast frá hinum á VÍF-liðnum, har eitt nú Angelie Jógvansdóttir og Óluva Poulsen vístu høgt stóð, og høvdu VÍF-spælararnir allir verið trý ár eldri, hevði munurin helst verið størri enn bert tað eina málið, tí so hevði VÍF neyvan blakað stóru leiðsluna í seinna hálvleiki burtur.

Nú sluppu tær við hvøkkunum, og sigurin leygar kvøðið var ein endalig staðfesting av, at VÍF nú eisini hevur eitt sterkt kvinnulið. Tað kann hugast, at steypasigurin í ár bert var byrjanin til enn fleiri sigir hjá kvinnuliðnum í Vestmanna, sum hevur tíðina fyrir sær.

StÍF mátti taka til takkar við enn einum 2. plássi, og tað hóast liðið stóð fyrir besta avrikunum í dystinum, sum var at koma aftur aftur, tá liðið miðskeiðis í seinna hálvleiki var aftan fyrir við átta málum.

Men tær blivu aftur ov stuttar, og nú kann ein spyrja seg sjálvum, um tað liggur ein illur andi yvir liðnum, sum ofta hevur havt tilfyll til meir enn bert silvur.